

sonale, som kan forøges eller formindskes, efterhaanden som Trafikken gør det ønskeligt eller nødvendigt; det vil til syvende og sidst blive det mest økonomiske for Statsvirksomhederne og det bedste for Personalet.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Heller ikke jeg har talt om, at det kunde være ønskeligt at forringe Statsbanepersonalets Lønvilkaar. Tværtimod, jeg synes, det fremgik af de Bemærkninger, jeg gjorde om de Former, under hvilke Personalet burde arbejde, at jeg ikke kunde tænke mig, ligegyldigt om man beholdt Funktionærerne som Tjenestemænd, eller man kom ind paa at ansætte dem efter frie Vilkaar, at man kunde komme ned med disse Lønninger, de er saa sandt ikke for store. Jeg kunde tværtimod tænke mig, at man, naar man — saaledes som man vil komme til efter Gennemførelsen af disse Lovforslag — maa kræve mere intensivt Arbejde, et Arbejde af langt stærkere Karakter end det, der kræves, naar Formen er alt for stiv i Administrationen, til sin Tid maatte forhøje Lønningerne for visse Posters Vedkommende. Jeg har altsaa ikke talt om en Forringelse af Lønvilkaarene, men jeg har udtalt det prisværdige i, at man efterhaanden er kommet ind paa at formindske det fast ansatte Personale, og det finder jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Slesbager, at man fra alle Sider her i Tinget maa være tilfreds med. Der er ikke nogen som helst Tvivl om — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen —, at man naaede Kulminationen med Hensyn til Personaletallet i 1918; og de Tal, jeg har fremdraget fra de senere Aar, viser netop, at den Reduktion i Personalets Antal, som man fra alle Sider har hilst med Glæde, fandt Sted, da det ærede Medlem Hr. Slesbager var Minister for offentlige Arbejder.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Bjerring har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerring: Da de forskellige Ordførere havde talt, og jeg bemærkede den rørende Enighed, der var om disse Lovforslag, kom jeg til at tænke paa Løven, der græsser fredeligt ved Lammets Side. Jeg maa sige, jeg er glad ved, at der er kommet en Diskussion netop om dette Spørgsmaal. Det var ikke mig, der rejste hele Diskussionen om Personalets Vilkaar eller Tjenestemændenes Antal, det var det ærede Medlem Hr. Slesbager og det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen. Og det, jeg bebrejdede det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, var, at den Sammenligning, han drog, var fuldstændig misvisende. Jeg vil ogsaa gøre mig til Talsmand for, at Statsbanernes Personale skal levere godt Arbejde og være interesseret i Arbejdets Udførelse; det er af den største Betydning for Statsbanerne og i det hele taget for alle Trafikaterne som Erhvervsvirksomheder; men naar dette sker, skal Personalet ogsaa have en god Løn for godt udført Arbejde, have rimelige Løn- og Arbejdsvilkaar. Jeg kan godt gaa med til, at de faste Rammer indskrænkes, og at der i større Udstrækning anvendes løst antaget Personale; men saa bliver det jo heller ikke Statsbanerne, der kommer til at bestemme Løn- og Arbejdsvilkaarene for disse, saa bliver det de samvirkende Fagforbund, og efter det, jeg kender til denne Organisation, vil Statsbanerne eller Erhvervsvirksomhederne ikke paa dette Omraade blive de enebestemmende. Jeg kunde ønske, at Statens Tjenestemænd var lige saa godt organiseret og sammentømret som de samvirkende Fagforbund, saa vilde meget maaske se anderledes ud.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slesbager: Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Bjerring nu erklærede sig enig med mig med Hensyn til mine Udtalelser om Lønningerne og om Arbejdsvilkaarene og erklærede sig enig i, at der skulde ydes et fortrinligt og godt Arbejde af Statstjenestemændene, naar der bødes dem en ordentlig Løn. Men der er en Ting, jeg absolut ikke er enig med det ærede Medlem i. Det var det, det ærede